

RAAD VAN TOEZICHT VERZEKERINGEN

UITSpraak Nr. 2006/062 Rbs

in de klacht nr. 2006.0147 (003.06)

ingediend door:

hierna te noemen 'klager',

tegen:

hierna te noemen 'verzekeraar'.

De Raad van Toezicht Verzekeringen heeft kennis genomen van de schriftelijke klacht, alsmede van het daartegen door verzekeraar gevoerde schriftelijke verweer. De Raad heeft aanleiding gevonden, alvorens uitspraak te doen, verzekeraar in een zitting van de Raad te horen.

Voor zover voor de beoordeling van de klacht van belang, is het navolgende gebleken.

Inleiding

Klager heeft bij verzekeraar een rechtsbijstandverzekering gesloten. Klager heeft diverse malen een beroep op deze verzekering gedaan. Nadat een door hem ingediend beklag over het niet vervolgen van strafbare feiten ex artikel 12 Sv, door het Gerechtshof was afgewezen, heeft klager verzekeraar omstreeks maart 2005 wederom verzocht hem rechtsbijstand te verlenen. Verzekeraar heeft dit geweigerd.

Bij brief van 4 januari 2006 heeft verzekeraar de rechtsbijstandverzekering van klager per de eerstvolgende contractsvervaldatum, 1 oktober 2006, beëindigd met een beroep op artikel 4 lid 2 sub 1 van de van toepassing zijnde verzekeringsvoorwaarden.

Deze bepaling luidt:

‘De maatschappij heeft het recht de verzekering schriftelijk te beëindigen:

1. per de einddatum van de contractperiode, met een opzegtermijn van 2 maanden’.

De klacht

1. Verzekeraar weigert zonder geldige reden en zonder zich te houden aan de eigen polisvoorwaarden het door klager gedane verzoek om rechtsbijstand in verband met een onrechtmatige daad-kwestie in te willigen. Verzekeraar ontnemt klager hierdoor de mogelijkheid de door hem geleden schade te verhalen op derden.

2. Verzekeraar heeft de rechtsbijstandverzekering van klager zonder geldige reden voor de tweede maal opgezegd. Klager is reeds vanaf 1959 verzekerd bij verzekeraar en heeft de premie altijd vlot betaald en nooit enig probleem veroorzaakt. Door op onrechtmatige wijze de rechtsbijstandverzekering van klager te beëindigen, berokkent verzekeraar klager schade. Klager zal immers nooit meer een rechtsbijstandverzekering elders kunnen sluiten.

2006/062 Rbs

Het standpunt van verzekeraar

Ad 1. Tot 1 januari 2002 heeft de uitvoering van de rechtsbijstandverzekering plaatsgevonden door een stichting. Op 12 april 1999 heeft klager een verzoek om rechtsbijstand gedaan met betrekking tot door hem geleden schade als gevolg van huisvredebreuk en geweldpleging op 9 april 1999. Naar aanleiding van dit verzoek heeft de stichting, alvorens een dekkingstandpunt in te kunnen nemen op 13 april 1999 nadere informatie bij klager opgevraagd. Hierop is geen schriftelijke reactie van klager ontvangen. In maart 2000 heeft klager opnieuw contact opgenomen met de stichting over deze zaak. In aansluiting hierop heeft de stichting op 23 maart 2000 aan klager een brief gestuurd waarin hem nogmaals werd medegedeeld dat voor het gedane verzoek om rechtsbijstand nadere informatie van klager vereist was. De inhoud van deze brief is gelijk aan de inhoud van de brief van 13 april 1999 en 15 april 1999. Klager heeft hierop niet gereageerd.

Op 14 maart 2000 heeft de stichting opnieuw een verzoek om rechtsbijstand van klager ontvangen, ditmaal in verband met schade die klager had geleden door brandstichting. In de brief van 27 maart 2000 heeft de stichting medegedeeld dat klager nadere informatie moest verstrekken, met name diende hij aan te geven waaruit de schade bestond en wie hij voor de schade aansprakelijk achtte. Klager heeft hierover op 3 april 2000 telefonisch contact opgenomen met de stichting en medegedeeld de gevraagde informatie later toe te zenden. In de brief van 5 april 2000 die de stichting ter bevestiging van het telefoongesprek aan klager heeft verstuurd, heeft de stichting ook expliciet aangegeven dat pas na ontvangst van de gevraagde informatie zou kunnen worden beoordeeld of een verhaalsactie kon worden opgestart. Toen de stichting op 11 mei 2000 nog niet van klager had vernomen, heeft zij klager een brief gestuurd waarin vermeld stond dat zonder nader bericht binnen vier weken na dagtekening van deze brief het dossier zou worden gesloten. Ook hierop heeft klager niet gereageerd.

Ad 2. Per 1 januari 2002 heeft verzekeraar de uitvoering van de rechtsbijstandverzekering overgedragen aan een andere verzekeraar, verzekeraar B. Van verzekeraar B ontving verzekeraar op 23 september 2005 de mededeling dat klager in zijn schadeadministratie gesignaleerd stond in verband met het hoge aantal meldingen. Volgens opgave van verzekeraar B heeft klager vanaf het moment dat hij voor verzekeraar rechtshulp is gaan verlenen, negen verzoeken om rechtsbijstand ingediend, terwijl een particuliere klant gemiddeld eens in de zeven jaar een beroep op zijn rechtsbijstandverzekering doet. Klager heeft de laatste vijf jaar gemiddeld bijna twee keer per jaar de hulp van verzekeraar B ingeroepen. Hoewel vaak sprake is van een niet gedekte zaak leveren deze rechtshulpverzoeken verzekeraar B door de opstelling van klager veel werk op. Klager blijft bellen, faxen en schrijven.

Op grond van de mededeling van verzekeraar B heeft verzekeraar klager op 28 september 2005 schriftelijk geïnformeerd over zijn afwijkend schadepatroon en de mogelijke consequenties die dat kan hebben voor het voortbestaan van de rechtsbijstandverzekering. Op 28 oktober 2005, exact één maand na voornoemde waarschuwingsbrief, heeft klager een nieuwe zaak gemeld bij verzekeraar B. Hierop heeft verzekeraar besloten de verzekering van klager op grond van artikel 4 lid 2 sub 1 van de verzekeringsvoorwaarden per de einddatum van de contractperiode (1 oktober 2006) te beëindigen, waarbij de opzegtermijn van twee maanden in acht is genomen.

2006/062 Rbs

Verzekeraar heeft in deze zaak zorgvuldig gehandeld en de goede naam van het verzekeringsbedrijf niet geschaad.

Het commentaar van klager

Naar aanleiding van het verweer van verzekeraar heeft klager zijn klacht gehandhaafd. Klager heeft nog aangevoerd dat klachtonderdeel 1 betreft het weigeren van rechtsbijstand met betrekking tot het door hem omstreeks 1 maart 2005 gedane verzoek om rechtshulp. Hoewel verzekeraar B vanaf 2002 de rechtsbijstand in opdracht van verzekeraar verleent, heeft klager zijn klacht toch tegen verzekeraar gericht omdat klager bij verzekeraar de verzekering heeft afgesloten. Wat verzekeraar ten aanzien van verzekeraar B onderneemt, gaat klager niet aan.

Nader verweer verzekeraar

Bij brief van 21 juli 2006 heeft verzekeraar de Raad, overeenkomstig het door de Raad op 23 mei 2006 gedane verzoek, nader geïnformeerd over het door klager in maart 2005 gedane verzoek om rechtsbijstand. Verzekeraar heeft medegedeeld dat naar aanleiding van de diverse door klager gedane verzoeken om rechtsbijstand in de periode december 2001 tot februari 2006 door verzekeraar B elf dossiers zijn aangemaakt. Een deel van de meldingen heeft betrekking op het feit dat klager van mening is dat politie en justitie in ...

tegen hem samenspannen om te voorkomen dat hij normale juridische wegen kan bewandelen. Zaken zouden in de doofpot worden gestopt. In verband daarmee heeft klager verzekeraar in de loop der tijd meermalen verzocht hem bij te staan in diverse geschillen met verschillende personen. Op 29 november 2002 diende klager een aantal verzoeken om rechtsbijstand in. De verzoeken om rechtsbijstand hadden in eerste instantie betrekking op een aantal door klager gedane aangiftes bij de politie. Verzekeraar heeft klager bij brief van 11 december 2002 bericht dat zijn rechtsbijstandpolis geen dekking bood voor deze kwesties omdat klager de betreffende gebeurtenissen te laat had gemeld.

In 2003 heeft klager wederom verzoeken om rechtsbijstand gedaan. De door klager gewenste juridische acties hadden naar het oordeel van verzekeraar geen juridische kans van slagen en in één kwestie zijn door verzekeraar geen verdere werkzaamheden ondernomen wegens het uitblijven van juridisch bewijs van de stellingen van klager. Wel is klager uitgenodigd alsnog bewijs te leveren. Later, eveneens in 2003, meldde klager een burengeschil, dat na navraag reeds van 1996 bleek te dateren. Deze kwestie is eveneens afgewezen in verband met het tijdsverloop tussen de gebeurtenis en de melding.

Medio juli 2004 heeft klager verzekeraar een aantal stukken gestuurd betreffende een klaagschrift strekkende tot het instellen van een strafvervolgning tegen een aantal verdachten naar aanleiding van 49 strafaangiftes door klager. Een en ander gaat in elk geval terug tot een mishandeling en brandstichting door buurtgenoten van klager in het voorjaar van 2000. Voor die kwestie was er geen dekking. Het feit dat pas enige jaren later de procedure ex artikel 12 Sv werd gevoerd, doet niet af aan de dekkingsbeoordeling. Ook voor deze kwestie is er geen dekking.

Vanwege de aanhoudende buurtproblematiek heeft verzekeraar klager enigszins tegemoet willen komen. Dit leidde tot het geheel onverplichte voorstel om, onder handhaving van het reeds ingenomen afwijzend dekkingsstandpunt, klager bij te staan in de zitting van 1 februari 2005 ter zake van de door klager bij

het Gerechtshof aanhangig gemaakte procedure ex artikel 12 Sv. In overleg met klager is deze kwestie behandeld door een externe advocaat. Bij beschikking van 1 maart 2005 heeft het Gerechtshof het beklag in al zijn onderdelen afgewezen. Het Hof oordeelde onder meer dat er onvoldoende wettig en overtuigend bewijs aanwezig was om de vervolging van de beklaagden te bevelen. Bovendien was het Hof van oordeel dat, gelet op het totale complex van de door klager verweten gedragingen van individuele personen dan wel (overheids)instanties, de klachten van zodanige aard waren dat de oplossing daarvan niet in het strafrechtssysteem gezocht moest worden. Verzekeraar B heeft klager vervolgens te kennen gegeven geen verdere rechtsbijstand te verlenen in dit dossier. Klager is van mening dat hij over voldoende bewijs beschikt om zijn stellingen te onderbouwen. Dit bewijsmateriaal is echter tot dusver niet aan verzekeraar overgelegd.

Het overleg met verzekeraar

Ter zitting is de klacht met verzekeraar besproken.

Het verdere verloop van de klachtprocedure

Bij faxbericht van 19 september 2006 heeft klager op de brief van verzekeraar van 21 juli 2006 gereageerd. Klager heeft medegedeeld dat de gehele zaak is geëscaleerd nadat verzekeraar klagers verzoek om rechtsbijstand, gedaan naar aanleiding van de huisvredebreuk in 1999, had afgewezen.

Het oordeel van de Raad

1. Uit de aan de Raad overgelegde stukken volgt dat sprake is van een reeks van met elkaar verband houdende voorvallen die als één voorval in de zin van de rechtsbijstandverzekering kunnen worden aangemerkt. Klager heeft blijkens de overgelegde stukken diverse verzoeken om rechtsbijstand gedaan ter zake van beweerdelijk - door onder meer buurtgenoten van klager - gepleegde strafbare feiten, waaronder mishandeling, brandstichting en vernieling en tevens ter zake van het feit dat medewerkers van politie, justitie en rechterlijke macht voornoemde strafbare feiten in de doofpot zouden willen stoppen. Verzekeraar heeft de ter zake van voornoemde feiten door klager gedane verzoeken om rechtsbijstand alle afgewezen vanwege òf het te late tijdstip van de melding, òf het uitblijven van juridisch bewijs van de stellingen van klager, òf omdat verzekeraar geen juridische kans van slagen zag in de door klager gewenste juridische actie. Deze oordelen zijn verdedigbaar.

Het door klager in maart 2005 gedane beroep op rechtsbijstand ter zake van de artikel 12 Sv-procedure gaat - blijkens de overgelegde beschikking van het Gerechtshof te 's-Hertogenbosch van 1 maart 2005 - terug tot voornoemde beweerdelijk gepleegde strafbare feiten. Verdedigbaar is het standpunt van verzekeraar dat hij klager ter zake van dit in maart 2005 gedane verzoek geen rechtsbijstand behoeft te verlenen omdat dit verzoek teruggaat op eerdergenoemde kwesties. In zoverre is de klacht ongegrond.

2. Verdedigbaar is voorts het standpunt van verzekeraar dat hij op grond van het hiervoor onder Inleiding geciteerde artikel 4 lid 2 sub 1 van de verzekeringsvoorwaarden de verzekeringsovereenkomst met klager kon opzeggen per de contractsvervaldatum, nu de opzegtermijn van twee maanden in acht is genomen en verzekeraar klager bij brief van 28 september 2005 schriftelijk heeft geïnformeerd over klagers afwijkend schadeverloop en op de consequenties die dat kon hebben voor het voortbestaan van de verzekering. Ook in zoverre is de klacht ongegrond.

De beslissing

De Raad verklaart de klacht in beide onderdelen ongegrond.

Aldus is beslist op 9 oktober 2006 door mr. M.M. Mendel, voorzitter, mr. D.H. Beukenhorst, drs. C.W.L. de Bouter en mr. E.M. Dil-Stork, leden van de Raad, in tegenwoordigheid van mr. J.J. Guijt, secretaris.

De voorzitter:

(mr. M.M. Mendel)

De secretaris:

(mr. J.J. Guijt)